

PLATÓ

NIETZSCHE

ONTOLOGIA

- | | |
|--|--|
| <ul style="list-style-type: none">• Dualisme• Separació de dos món o dues realitats antagòniques: el món sensible i el món de les idees• El món sensible: canvi constant, imperfecció, temporalitat; el món de les idees: eternitat, perfecció.• El món sensible com a còpia o reproducció imperfecta del món ideal (realitat i aparença) | <ul style="list-style-type: none">• Monisme• Una única realitat: la vida com a esdevenir (canvi constant). Constitució apol·lini-dionisiaca del món. Antecedents en Heràclit.• El món de les idees com a "invent" (l'ideal) o subproducte del pensament humà decadent• Defensa del món sensible com a realitat radical: l'etern retorn del mateix |
|--|--|

CONEIXEMENT

- | | |
|---|--|
| <ul style="list-style-type: none">• Idealisme racionalista• El coneixement com a descobriment de veritats intel·ligibles.• La veritat només és accessible a través de la raó i no a través del sentits• Possibilitat d'un coneixement universalment vàlid (contra l'escepticisme i el relativisme) | <ul style="list-style-type: none">• Vitalisme irracionalista• El coneixement com a "momificació" de la realitat sensible ("egipticisme"). La realitat sempre canviant es pretén reduir a conceptes estàtics.• El cos i l'experiència com a autèntics vehicles del coneixement. La raó com a falsificadora del món i creadora d'ideals antinaturals (crítica de les idees metafísiques)• Impossibilitat de veritats absolutes: perspectivisme. No hi ha res més que interpretacions del món. La veritat és una il·lusió. |
|---|--|

ÈTICA

- | | |
|--|--|
| <ul style="list-style-type: none">• El bé com a projecció de la raó humana(intel·lectualisme moral)• La felicitat és el resultat de | <ul style="list-style-type: none">• L'ètica occidental com a resultat de la repressió de les forces instintives• La moral com a domesticació de |
|--|--|

l'administració del desig.

- Exaltació de les virtuts de la prudència i la moderació
- Raó = virtut = felicitat

l'individu i els seus impulsos
(esclavització)

- Exigència d'un retorn a les formes primitives de valoració (moral tràgica)
- Vida = instint = felicitat

ANTROPOLOGIA

- Dualisme antropològic: cos i ànima. El cos com a presó de l'ànima.
- Un nou home: el presoner alliberat de la sensibilitat i la ignorància que, a través de la filosofia, educa la seva ànima.
- La filosofia com a purificació
- Monisme antropològic: el cos com a realitat radical. "La teva raó és el teu cos". El cos no és la presó de l'ànima sinó l'essència de l'ésser humà.
- Un nou home: el superhome com a superació de la humanitat que ha creat la decadència. Retorn a la valoració de la vida i destrucció definitiva de l'ideal
- La filosofia com a destrucció de l'ideal

